

سه‌شنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۳

وطن امروز | شماره ۴۰۷۵

فرهنگ و هنر

اخبار

«موقعیت مهدی»

در سرزمین سامورایی‌ها

فیلم سینمایی «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فر، از تولیدات مرکز سیما فیلم، در هجدهمین دوره جشنواره فیلم جشنواره فیلم کانازاوا(Kanazawa Film Festival) حضور دارد.

این جشنواره که از ۴ تا ۸ سپتامبر (۱۴ تا ۱۸ شهریور) برگزار می‌شود، رویدادی سالانه است که در شهر کانازاوا در استان ایشیکاوای ژاپن برگزار می‌شود.

به همت اداره کل تائمین و رسانه بین‌الملل، فیلم سینمایی «موقعیت مهدی» تاکنون در جشنواره‌های فیلم‌های هنر پلیس ایتالیا (سال ۲۰۲۳) و جاگران هند (سال ۲۰۲۳) حضور داشته و در لبنان نیز آکران عمومی شده است.

فیلم «موقعیت مهدی» زندگی شهید مهدی باکری و رابطه وی با خانواده، حضور در جبهه‌های دفاع‌مقدس به همراه برادرش شهید حمید باکری، فرماندهی سپاه عاشورا در دفاع‌مقدس و به شهادت رسیدن او را به شیوه‌ای هنرمندانه روایت می‌کند.

معرفی فیلم‌های بخش مسابقه

سینمای ایران جشنواره کوثر

دبیرخانه پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوثر اسامی ۱۹ فیلم سینمایی بلند را برای حضور در بخش نهایی مسابقه سینمای ایران جشنواره کوثر اعلام کرد و نکته قابل توجه اینکه تعدادی از فیلم‌های معرفی شده از تولیدات متأخر، جدید و آکران نشده سینمای ایران هستند. فیلم‌های حاضر دربخش مسابقه سینمای ایران عبارتند از: «اخت الرضا» سیدسجیتی طباطبایی، «آپاراتچی» قربانعلی طاهرفر، «هزائمده» «نیمیشن» احسان طاهری، «چه‌های طوفان» صادق صادق‌دقیقی، «بدون قرار قبلی» بهروز شعبی، «بیست‌ویک روز بعد» محمدرضا خرمندان، «پروین» محمدرضا ورزی، «تا آمدن احمد» صادق صادق‌دقیقی، «جزیره مینو» حسین قاسمی جامی، «دختر ایران» سیدجلال اشکذری، «دست ناپیدا» آنسبه شاه‌حسینی، «سنه‌دختران» منیرقیدی، «سرنهنگ‌تریا» لیلی عاج، «شور عاشقی» داریوش یاری، «کاپیتان» محمد حمزه‌ای، «میربو» حسین ریگی، «پیلای‌ها» منیر قیدی، «هناس» حسین دارابی و «بدو» مهدی جعفری. بر این اساس منیر قیدی با ۲ فیلم «پیلای‌ها» و «سنه‌دختران» و صادق صادق‌دقیقی با ۲ فیلم «چه‌های طوفان» و «تا آمدن احمد»، بیشترین فیلم را به عنوان کارگردان در بخش مسابقه سینمای ایران به نام خود ثبت کرده‌اند.

قطعه مشترک هما یون شجریان

و سامی یوسف منتشر شد

قطعه مشترک سامی یوسف و همایون شجریان که از چند روز قبل سامی یوسف خبر انتشارش را در صفحه شخصی‌اش اطلاع‌رسانی کرده بود، منتشر شد. این قطعه با نام «هستی» از آلبوم جدید سامی یوسف «کستازی» (وجد) است که با شعری از مولانا و خوانندگی مشترک سامی یوسف و همایون شجریان در دسترس علاقه‌مندان موسیقی قرار گرفته‌است. این قطعه به زبان عربی و فارسی خوانده شده‌است. سامی یوسف چند روز پیش در صفحه شخصی خود در فضای مجازی نوشته بود: «مفتخرم به اطلاع شما برسانم که نخستین قطعه به نام «هستی» از آلبوم جدیدم «کستازی» (وجد) طی روزهای آینده منتشر خواهد شد. این اثر یک همکاری فوق‌العاده است که مطمئنم شما هم به اندازه ما از آن لذت خواهید برد.»

تولید «تلماسه ۳»

تابستان آینده شروع می‌شود

تولید فیلم «تلماسه: مسیح» به کارگردانی دنی ویلنوو آگوست/مرداد ۲۰۲۵ آغاز می‌شود. این فیلم به‌رغم اینکه سازندگان آن چندینبار بودند چنین نخواهد بود. آنتون گفته می‌شود دنی ویلنوو می‌خواهد سه‌گانه «تلماسه» را تا سال ۲۰۲۶ تکمیل کند و در حال حاضر مشغول کار برای تکمیل فیلمنامه و نهایی کردن بازیگران است. بردران وارنر «فیلم بدون عنوان» خود را که زمان آکرانش به‌ برای دسامبر ۲۰۲۶ تعیین کرده بود، آنتون به عنوان «فیلم دنی ویلنوو» نام‌گذاری کرده‌است. این در حالی است که کتاب فرانک هربرت برای فیلم سوم «تلماسه» به اندازه کتاب اول مخاطب‌پسند نیست و اگر ویلنوو به آن وفادار باشد، فیلمی بسیار متفاوت با ۲ فیلم اول شکل می‌گیرد، زیرا پل آرتیدس با بازی سالامه، که آنتون یک دیکتاتور قدرتمند است، دیگر شخصیتی دوست‌داشتنی باقی نمی‌ماند و داستانی جدی‌تر با آکشن کمتر پیش رو خواهد بود.

یک انیمیشن

نخستین فیلم میلیارد دلاری ۲۰۲۴

دنباله انیمیشن «Inside Out» محصول استودیوی پیکسار کمپانی دیزنی، نخستین فیلم سال ۲۰۲۴ نام گرفت که فروش خود در گیشه جهانی را از مرز یک میلیارد دلار عبور داد. این انیمیشن پس از ۱۹ روز آکران ۴۶۹٫۳ میلیون دلار در آمریکای شمالی و ۵۲۵٫۵ میلیون دلار در سطح بین‌المللی فروش داشته و مجموع فروش جهانی آن به ۱٫۰۱۵ میلیارد دلار رسیده‌است.

انیمیشن «میلیاردر» یکی از ۱۱ فیلم انیمیشنی است که به کلوق میلیارد دلاری در تاریخ سینما پیوسته است (۸ مورد از محصولات دیزنی هستند) و سریع‌ترین انیمیشنی است که این کار را انجام داده‌است. این انیمیشن تفه‌های درخشانی‌نیز به دست آورده و در حال حاضر با امتیاز ۹٫۳ درصد از منتقدان در میان ۵ فیلم برتر پیکسار در وب‌سایت راتن تومیتوز قرار دارد. این فیلم همچنین امتیاز سینمایی A+ را از «CinemaScore» کسب کرده‌است. قسمت دوم انیمیشن «Inside Out» را «تلیس‌مان» کارگردانی کرده و تهیه‌کنندگی آن را نیز «مارک کیلسن» با فیلمنامه‌ای از «مگ فلاوه» بر عهده دارد. «امی پولر»، «فلیپس اسمیت»، «لوئیس بلک»، «تونی هیل»، «لیزا لاپیرا» و «مایا هاوک» از صدایشگان انیمیشن جدید استودیوی پیکسار کمپانی دیزنی هستند.

حضرت امیر المومنین^ع:

برای تأدیپ خود همین بس که از آنچه در دیگران نمی‌سندی دوری کنی

گروه فرهنگ و هنر: طول کشید تا «رنالیتی شو» با همان برنامه «واقع‌نما» در میان مخاطب ایرانی جایفتند و مخاطب گسترده پیدا کند. اینکه همه‌گیری ویروس کووید تا چه اندازه در این میان تأثیرگذار بوده، نیازمند پژوهشی جداگانه است اما نمی‌توان کتمان کرد که تولید زیاد برنامه‌های واقع‌نما در شبکه خانگی و پلتفرم‌های پخش آنلاین در آن دوران و خاتمه‌شینی اجباری مخاطبان سرگرمی نمایشی در محبوبیت این برنامه‌ها تأثیر داشته است.

در همین دوران «شب‌های مافیا» ساخته سعید ابوطالب بر اساس بازی مافیا گل کرد، این در حالی بود که برنامه‌های دیگری بر اساس همین بازی پیش از این و همزمان تولید و از شبکه‌های رسمی صداوسیما پخش می‌شد اما تا این اندازه مخاطب و محبوبیت نداشت. «شب‌های مافیا» نخستین رنالیتهی شوی ابوطالب نبود («رالی ایرانی» و «شام ایرانی» هم از کارهای این کارگردان بود که دست‌کم به اندازه آخرین کارش یعنی «شب‌های مافیا» موفق نبودند) اما بدون شک موفق‌ترین کار او و یک رنالیته شوی موفق ایرانی بود. بیره نیست اگر بگویم موفقیت و استقبال گسترده مخاطبان از «شب‌های مافیا» که به دلیل تقاضای بالا تولیدش ادامه‌دار شد، راه را برای تولید برنامه‌هایی اینچنینی هموار کرد. «جوکر» یکی از همین تولیدات است. البته نه ایده‌ها یک‌شبه شکل می‌گیرند و نه تولید یک‌شبه اتفاق می‌افتد اما به هر روی وقتی ایده‌ای در مدت زمانی کوتاه در جذب مخاطب موفق عمل می‌کند، کارهای بعدی آسان‌تر خواهد بود، البته مولفه تبلیغات گسترده را هم نباید نادیده گرفت که درباره تمام تولیدات فعلی شبکه خانگی صدق می‌کند.

احساس علیخانی که فرد اصلی پشت ساخت و تولید جوکر است، پیش از این به طور همزمان برنامه استعدادیاب موفق «عصر جدید» را هم در شبکه ۳ سیما داشت. او که در این عرصه باتجربه است، با ایده‌ای که البته نو نیست اما ایرانیزه شده است، توانست خیلی زودتر (تنها با ۴ فصل) از «شب‌های مافیا» مخاطب خود را پیدا کند. البته حضور بازیگران مشابه و به طور کلی حضور بازیگران شناخته‌شده و محبوب سریال و بعضاً سینما (با تمرکز بر کم‌دین‌ها) در این برنامه در جذب سریع مخاطب هم تأثیر نبود. اگر «شب‌های مافیا» سابقه‌ای تقریباً ۱۰ ساله برای جذب مخاطب دارد، «جوکر» چیزی دارد که همیشه و در همه حال برای مخاطب تشنه شادی حکم دوا را دارد؛ تولید خنده. البته خنده گرفتن از مخاطب ایرانی در سال‌های اخیر دست‌کم در سینما کار چندان سختی نبوده‌است. کافی است کمی شوخی‌های مثبت و ۱۸ جوک‌های دست‌چندم تلگرامی و اینستاگرامی چاشنی قهوه‌های بی‌سر و ته شود تا مخاطب هم در سالن‌های سینما قهقهه سر دهد و هم به طرز متناقض‌گونه‌ای موتور از نفس افتاده اقتصاد سینمایی ایران را به حرکت وادارد.

بر کسی پوشیده نیست که سازندگان این آثار سینمایی سلیقه مخاطب را هم دست‌کم گرفته‌اند و هم بااین آورده‌اند اما نکته جالب این است که در وهله نخست بعضی سریال‌سازان به خصوص و بعد تولیدکنندگان برنامه‌های شبکه خانگی به طور ویژه همین برنامه‌های واقع‌نما، مسیری عکس جریان منحرف به سمت ابتدال سینما را طی کرده‌اند. این اتفاقی است که بسیاری از سریال‌سازان کم‌دی ما رقم زده‌اند. در سال‌های اخیر اشخاصی مثل محسن ابتدایی، سعید آقاخانی و امثالهم تجربه‌های بسیار موفقی در این زمینه داشته‌اند و در گذشته کسی مثل مهران غفوریان که میهمان جوکر نوروزی بوده است. شبکه خانگی البته به لحاظ میمیزی فضای بازاری را تجربه می‌کند و این نکته مثبتی است. از جمله نمونه‌های آن می‌توان به استفاده از ساز و موسیقی زنده در رنالیته شو و تاک‌شو‌ها اشاره کرد. اصلا بستر به گونه‌ای مهیا شده است که شخصیت‌ها کمی بیشتر راحت‌تر با خود واقعی‌شان در برابر دوربین و مخاطب قرار بگیرند و وجه خودمانی‌اشنای خودشان را با آنها به اشتراک بگذارند و این ویژگی در رنالیته شو یک نیاز است و به احتمال زیاد یکی از دلایل محبوبیت این برنامه‌ها.

این وجه در واقع نمایش حقیقی این شخصیت‌هاست که حالا در قالبی خارج از قلمه و زندگی برای مخاطب جذابیت ایجاد می‌کند. اگر در «شب‌های مافیا» قرار گرفتن چهره‌های برخی بیشتر شناخته‌شده، بعضی کمتر شناخته‌شده در بازی دزد و پلیس مافیا و توانایی آنها در نقش بازی کردن زنده و در لحظه است که مخاطب را با

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: زما شکیبایی
سردبیر: سعید عابدین نورالدینی

خود همراه می‌کند، در «جوکر» همین موقعیت برای خلق کم‌دی زنده و انی ایجاد می‌شود که البته فاکتور تلاش برای نخندیدن به آن که شرط بازی است، موقعیت را از بیرون قرار است برای مخاطب خنده‌دار کند.

«جوکر» تا به حال با به‌کارگیری چهره‌های شناخته‌شده‌ای در سطوح و مدیوم‌های مختلف، از امین حیایی ستاره سینما و تلویزیون تا سهیل مستجابیان تازه‌وارد به سینما که محبوبیتش را مدیون شبکه‌های اجتماعی است، در تحرک کنجکاوای مخاطب علاقه‌مند به سینما و سرگرمی دائماً درگیر با شبکه‌های اجتماعی موفق عمل کرده است. درست است این چهره‌های محصول شبکه‌های اجتماعی در عمل نتوانستند در حد و اندازه حضور مجازی‌شان ظاهر شوند اما در هر حال مخاطبانی را با خود همراه کرده‌اند.

از سویی درخشش کسانی چون رضا نیکخواه و عباس جمشیدی‌فر، مخاطبان را متوجه بازیگرانی کرده است که شاید تا پیش از این توجه زیادی را به عنوان کم‌دین به خود جلب نمی‌کردند. یک‌جور توازن و عدالتی هم سعی شده است در انتخاب میهمانان برنامه رعایت شود که این هم حرکت قابل احترام و هوشمندانه است. وجود ریش‌سفیدها، میدان دادن به جوانان و چهره‌های مطرح‌شده

در شبکه‌های اجتماعی و دعوت از کم‌دین‌های قدیمی و بازی نوستالژیک دوست‌داشتنی حاصل از آن، چهره‌هایی که ماز شناخته‌شده بودند و حالا تقریباً از یاد رفته‌اند، از تصمیمات قابل دفاع سازندگان «جوکر» است.

جوکر که در پایان فصل دوم موفق شد مخاطبان ثابت خود را پیدا کند، فصل سوم موفقی را پشت سر گذاشت و فصل چهارم را به کل بر سر دوش شیطنتهای گاه سرسام‌آور یوسف تیموری و البته شوخی‌های دوستانه اما بازمه‌اش با یوسف صیادی از سر گذراند تا اینکه برای فصل پنجم که ویژه نوروز

بود، سنگ تمام گذاشت و برگ‌های برنده خود را رو کرد.

به بهانه چهارمین سالگرد گذشت سیروس گرجستانی

هنرمندی حاشیه تلویزیون

می‌گوید وارد تئاتر شده و به گرجستانی هم پیشنهاد می‌دهد نقشی در یک نمایش را بر عهده بگیرد؛ نقش یک «آب‌حوضی». بعد از آن در چند نمایش دیگر نقش‌های پیش پا افتاده گرفت.

او که آن اقبال‌راری را رها کرده و به استخدام وزارت فرهنگ و هنر درآمده بود، فعالیت حرفه‌ای و بدون وقفه خود در عرصه هنرهای نمایشی را از نخستین سال پس از انقلاب شروع کرد. گرچه پیشتر اینجاو آنجانقش‌های کوچکی گرفته بود اما سال ۱۳۵۸ در ۲ فیلم سینمایی بازی کرد و سال ۵۹ هم در ۲ فیلم دیگر. او در ادامه سال ۶۲ در فیلم «دادشاه» به کارگردانی حبیب کلاوش، تله‌تئاتر «هنگامه شیرین وصل» به کارگردانی هادی مرزبان و نمایش «مخمصه» به کارگردانی فرهاد مجدابادی بازی کرد و بعد از آن بود

که می‌شد گفت «سیروس گرجستانی، بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون».

او بین سال‌های ۵۷ تا ۹۹ دست‌کم در ۶۸ اثر تلویزیونی ایفا نقش کرد که به یاد ماندنی‌ترین آنها شایدنقش‌آفرینی او در سریال «شهریار» باشد؛ نقشی که خودش می‌گوید مدت خوب شدنش این بود که سر و شکل و هیبت استادان شهریار در سال‌های پیری، او را به یاد پدر پیرش می‌انداخت و به قول خودش «شهریار گرچه نقش سختی بود اما برای من آسان‌ترین نقش بوده؛ برای اینکه شهریار تمام‌ویژگی‌های پدر خدابامرزم – هیکلش، قیافه‌اش، حرف زدنش – را

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲۸
تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۳۷
پيام‌سان: vatanemroz.ir
پست الکترونیک: info@vatanemroz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

به شخصیت صحنه‌ای‌اش و با فراغ بال، هر آنچه تجربه خلق کم‌دی صحنه‌ای و موقعیت را در چنته داشت روی دایره آورد، مجموعه‌ای از توانایی‌هایش را که گیتارنوازی، خوانندگی، بازی بدن، تقلید صدا، گویش و لهجه، لطفه‌گویی و تکه‌برانی سر بزنگاه بود، به کار گرفت و با اینکه شاید در لحظاتی به اصطلاح سینمایی «آوراکت» داشت، موفق شد هم از همکاران همبازی‌اش خنده بگیرد و هم مخاطب. شاید بتوان ادعا کرد مورد دوم خیلی بیشتر از تمام پدیده‌های فصل‌های قبلی. «جوکر تایم» او از «جوکر تایم» سایر شرکت‌کنندگان هم خلاقانه‌تر بود، هم با مشارکت بیشتری از نسوی خودش و هم خنده‌آورتر. او در تمام تپ‌هایی که خلق می‌کند، چنان فرو می‌رود که کاملاً باورپذیر می‌شود. تقلید صدا و بدن او بی‌آنکه اهانتی به منبع اصلی صدا باشد، هم دقیق بود و هم موقعیت‌های کم‌دی خوبی را خلق کرد. یکی دیگر از چهره‌های حاضر در «جوکر» محمدرضا علیمردانی بود. علیمردانی تا سه حال در بازیگری در تصویر نتوانسته از قابلیت‌های شخصیت صدایش و قوه بداهه‌پردازی‌اش بهره لازم را ببرد اما هم گرداننده محبوب «شب‌های مافیا» است و هم در «جوکر» می‌توانست قابلیت‌های خلق کم‌دی صحنه‌ای‌اش را به کار گیرد. او هم همچون حامد آهنگی، البته در زمینه صداسازی بیشتر و باتجربه‌تر از او، توانایی گیتارنوازی، خوانندگی، تقلید صدا و لهجه و گویش (رقابت این ۲ برای تقلید زبان و لهجه ژاپنی و کره‌ای جالب بود)، بازی بدن را دارد. جز اینها یک‌خور بداهه‌گویی موزیکال کم‌دی را هم بلد است که در قسمت سوم از آن استفاده کرد و تحسین و تعجب و خنده تماشاچیان را برانگیخت. او طنزری حامد آهنگی را ندارد اما خلاق است و با استفاده از صداسازی‌های آشنا برای مخاطبش موفق شد به یکی از نقاط قوت و جذابیت «جوکر» نوروزی بدل شود.

از اتفاقات خوب این فصل ویژه «جوکر» همین قابلیت استفاده درست از موسیقی (و موسیقی نواحی) و هوش موسیقایی شرکت‌کنندگانش بود. علی‌اوجی هم سازهای ضربی را می‌نوازد، هم ژوئست است و هم توانایی اجرایی خوبی دارد. او هم خوب از ایسن توانایی بهره برد و با طنزهای خاص خودش و بازمه تعریف کردن لطیفه‌های نه‌چندان خنده‌آور یکی از دیگر میهمانان این فصل بود که بار طنز برنامه را به دوش کشید و حتی توانست حامد آهنگی را بخنداند. مجید واشقانی در جوکر تأیماش با تقلید صدا و خوانندگی سهم خود را در خلق طنز تا اندازه‌ای که در توانش است، ادا کرد. حضور ریش‌سفیدی همچون سیروس میمنت که با مجموعه «تون‌خ» سعید آقاخانی نامش بر سر زبان‌ها افتاد و استفاده‌ای که از همین ریش‌سفیدی‌اش شد، موقعیت‌های کم‌دی خارق‌العاده‌ای را خلق نکرد اما شیرین بود. همین‌طور مشهور است، پیش از این دوست‌داشتنی و آشنپز بودنش را می‌توان به جای خلق لحظات خلاقانه و کم‌دی از او بذیرفت. علی‌مشهدی هم که به سیاق فصل‌های پیشین «جوکر» شخصیت «تخند» و باطالع منفور(!) جمع بود.

و امسا مهران غفوریان که دوباره به خانه‌های مردم بازگشته است، ستاره یکه‌تاز سال‌های دور تلویزیون، خالق شخصیت‌های غیرمتعارف هژبر و سرریال محبوب «زبر آسمان شهر»، یکی از دوست‌داشتنی‌ترین کم‌دین‌ها در میان مخاطبان و البته همکارانش، به قول دوستانش در «جوکر»، «غول مرحله آخر»، پیشکسوت کم‌دین‌های جمع است که قلبش هم درد می‌کند و دیگر توان جنب و جوش گذشته را ندارد اما همین که دهان باز کند، طنز است.

اما جوکر در جدیدترین فصل خود به جای آنکه ادامه‌دهنده مسیر سیرو رو به رشد باشد، در نهایت تعجب، مسیر رو به افولی را طی می‌کند. فصل جدید با یک دژکور بسیار پرهزینه و البته جذاب، پیش از پخش این تصور را که قرار است با درخشان‌ترین فصل تمام قسمت‌ها جوکر رویه‌رو شویم، ایجاد کرد اما با پخش چند قسمت کاملاً مشخص شد جوکر این فصل نه تنها نسبت به قسمت‌های قبلی متفاوت است بلکه فرسنگ‌ها به استانداردهای ساده و معمولی نیز فاصله گرفته است تا جایی که بسیاری از کارکنانش به پخش چند قسمت، آن را کاملاً ناامیدکننده و البته بی‌مبتذل خواندند. رنالیتهی شویی که در فصل‌های قبلی به یک برنامه پیشرو و شاخص بدل شده بود، اکنون با پخش چند قسمت از فصل جدید بشدت ناامیدکننده و بی‌رقم شده است.

داشت. من در واقع پدرم را بازی کردم».

گرجستانی در فاصله سال‌های ۴۹ تا ۷۸ در بیست و چند نمایش روی صحنه رفت و نامش در فهرست بازیگران دست‌کم ۴۱۷ فیلم سینمایی هم دیده می‌شود. گرچه خودش دوست داشت به عنوان بازیگر سینما شناخته شود اما با وجود تعدد کارهای سینمایی‌اش بیشتر به عنوان بازیگر تلویزیون شناخته می‌شود. او در بسیاری از سریال‌های پر مخاطب تلویزیون مثل سریال «امام علی (ع)»، «کیف انگلیسی»، «کلاه پهلوی»، «صاحبزادان»، «منهم گریخت»، «پشت کنکوری‌ها» و «کاکتوس» بازی کرده بود اما به عقیده خودش با بازی در «پروژه اصغر فرهادی» – سریالی به نام «یادداشت‌های کودکی» که فرهادی نویسنده‌اش بود – دوران شکوفایی حرفه‌ای‌اش آغاز شد.

فرهادی، گرجستانی را در تئاتر «معرکه در معرکه» اثر داوود میربقرای دیده بود؛ نمایشی که هم برای گرجستانی موفقیتنی حرفه‌ای بود و هم باعث دوستی او با میربقرای شد؛ رفتاتی که منجر به همکاری آنها در ۲ نمایش دیگر و همچنین سریال‌های «امام علی(ع)»، «شش‌هگوش» و «دندان طلا»، و فیلم‌های سینمایی «مسافر ری»، «ساحره» و «دهربری» شد.

«سرزمین کهن» ساخته کمال تبریزی، «قانون مورفی» ساخته رامبد جوان، «هنگ عبیر: ۳ سلکشن رؤیا» ساخته سلمان مقدم، «تبع و ابریشم» ساخته مسعود کیمیایی، «تنوره دیو» ساخته کیانوش عیاری و «زرد قناری» ساخته رخشان بنی‌اعتماد از جمله دیگر آثار سینمایی است که گرجستانی در آن ایفای نقش کرده است.

فقط زندگی پر فراز و نشیب سیروس گرجستانی، صبح پنجشنبه ۱۲ تیر ۹۹ در بیمارستان لاسوانی تهران به ایستگاه پایانی رسید.